

Den eneste Sag paa Dagsordenen er:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

Christiansen: Jeg skal ikke opholde det høje Ting saa meget længe med de Bemærkninger, jeg har at fremsætte, idet jeg skal afholde mig fra at komme ind paa de storpolitiske Betragtninger, som fra mange Sider have været førte frem. Det, jeg har at fremføre, er kun et Par Spørgsmaal, af hvilke det ene er af en mere lokal, det andet af mere almindelig Interesse.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger først. Trods det, at den højtærede Finansminister forleden Dag syntes at ville slaa en ret forsvarlig Laas for Finanskassen og har sagt, at han vilde være grusom og haard overfor Bevillinger, som de enkelte Medlemmer kunde ønske at fremhæve, kan dette dog ikke forhindre, at vi selvfølgelig alligevel fremkomme med Ønsker paa de enkelte Omraader, idet vi haabe, at denne Laas dog ikke er fastere, end at den kan lukkes op, og at den højtærede Finansminister ogsaa vil indrømme Undtagelser, og at han, navnlig for saa vidt der kan spares paa andre Punkter, ikke vil være uvillig til at imødekomme formentlig berettigede Krav. Idet jeg udtaler dette, skal jeg sige, at jeg for øvrigt er fuldstændig i Overensstemmelse med det ærede Medlem fra Veringe (Lindø), der forleden udtalte, at ogsaa en Del af de Bevillinger, vi hidtil have faaet til Landbruget, kunde vi undvære, eller at vi i alt Fald kunde taale, at de bleve nedsatte betydeligt. Jeg synes, det er en ros-værdig Resignation, det ærede Medlem der viste, og jeg vil følge ham paa denne Vej, idet jeg ogsaa erkender, at der har været givet rigelige Bevillinger til Landbruget paa forskellige Omraader. At dette var nødvendigt for at hjælpe Sager af stor Betydning frem, udelukker jo ikke, at naar Landbrugerne nu have set de gode Virkninger af disse Ting, maa det ogsaa komme dertil, at disse Sager kunne bære sig selv uden Støtte fra Statens Side. I Haab om, at andre Samfundslag end Landmændene, af hvilke et Par nu har udtalt sig i den Retning, ogsaa ville resignere fornuftigt under de finansielle Vanskeligheder, vi have, haaber jeg ogsaa, at den højtærede Minister til Gengæld vil gaa ind paa at opfylde enkelte saadanne Separatønsker, som vi tillade os at føre frem.

Jeg skal i saa Henseende først omtale en Sag af mere lokal Interesse vedrørende den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere. Da Odense—Broby—Faaborg-Banen blev aabnet i Oktober 1906, blev der inddraget en Natdiligence fra Odense over Broby til Faaborg. Det er nu 3 Aar siden, og Faaborg fik ved den Lejlighed en Ændring i sin Postgang, som Faaborg Borgere og navnlig Faaborg Handelsstand have følt sig overordentlig brøstholdne ved. Tidligere, da Faaborg havde Diligenceforbindelse, var Posten inde Kl. 7 om Morgenen og kunde straks omdeles i Byen. Efter at denne Diligence er ind-dragen, faar Faaborg Posten over Nyborg—Ringe, og nu ankommer den ikke før Kl. 8²⁵, hvilket har til Følge, at navnlig de handlende, for hvem Aftenposten fra København har saa overordentlig stor Betydning, faa Posten saa sent, at de ikke kunne afsende Svar før med Toget Kl. 2⁴⁵ om Eftermiddagen, medens de tidligere kunde sende Svar med Toget 9⁴⁰. Det gøres gældende i Faaborg, at der kan paa-vises Eksempler paa, at Borgere der fra Byen derved ere blevne udelukkede fra Konkurrencen med Nabobyerne, som de i Forvejen have kunnet optage. Som det nu er ordnet, kan Posten ikke gaa ud før et Par Timer efter, mellem Kl. 10 og 12 Formiddag. De, der ønske at faa deres Post tidligere, maa selv afhente den paa Postkontoret. Men det kan selvfølgelig ikke blive særlig tidligt, naar Posten først ankommer Kl. 8²⁵, og vanskeligt vil det alligevel være. Selv om man nemlig sætter sig i Ekstraudgift for at hente Posten, kan man vanskeligt naa at faa sendt Svarene med det Morgentog, man ellers har benyttet. Der er i Faaborg gjort store Anstrengelser for at faa denne Postgang ændret. Allerede straks efter Diligencens Afskaffelse henvendte en Deputation og den daværende Folketingsmand for Kredsen sig direkte til Generalpost-direktoratet, men uden Resultat, og alle-rede den 16. December 1906 blev der skrevet med Begrundelse af Sagen baade til Generalpostdirektoratet og til Trafikministeriet, men der blev ikke svaret før den 10. April 1907. Der er ogsaa sket Henvendelse til Indenrigsministeriet, men ogsaa uden videre Resultat. Der er kun sket en Ændring, som selvfølgelig har sin Betydning, nemlig at det ved Velvillie fra en ny og velvillig Postmester i Faaborg er ordnet saaledes, at Brevposten saa hurtig som muligt bliver udbaaren, men det kan dog ikke raade Bod paa den Ulempe, jeg